

runt hoc uti, qui censent, statim a morte cœlestis Regnum a Justis iniri. Et profecto quum Latro petat a Redemptore locum in ejus Regno, Christus vero ei *Paradisum* illo ipso die pollicetur; omnino videtur idem locus sub diversis nominibus nobis exhibitus. Verum, ne quid dissimulem, *Paradisus* appellatio apud Patres non tam liquida est, ut certam & inconcussam ejus significationem ad præsentis controversiæ decisorem trahere liceat. Incongruum quippe nonnullis visum est, in cœlestem Regiam fortunatum hunc Latronem invehere ante Christum ipsum, qui quadraginta tantum diebus post Resurrectionem suam illuc ascendit. Præterea quum triduo Anima Christi a Corpore sejuncta in inferis piorum sedibus versata fuerit: quei tempore illo Latronis Anima facta est cœlestis Regni compos? Hæc tamen alios, eosque longe plures, minime absterruerunt, quin sub *Paradisus* vocabulo significante deliciis refertam mansionem, *Paradisum Cœlestem*, sive supremum Beatitudinis locum designatum censuerint. Christus enim inquit: *Mecum eris hodie*. Non illudit, sed confirmat Latroni spem Regni, & quidem accipiendi non sero, sed postquam beata Anima sua Corpore soluta fuerit. Neque opus fuit, Animam Latronis in Cœlum invehere statim. Etiam ad inferos descendens Christus, Limbum Patrum convertit in locum inestimabilis felicitatis. Et ubi Cœlum recogites, certe ibi divinitate Christus præsens erat, atque inde, qua Deus, numquam recessit. Ad ista accedat Apostoli verbum, magni in hac quæstione faciendum. Nimirum 2. ad Cor. XII. 2. testatur, se *raptum usque ad tertium Cœlum*, atque insuper se *raptum in Paradisum*, ubi audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Quicumque scopum Pauli attente considerat, ejusque sermonem recte perpendit, numquam sibi persuadeat, raptum fuisse Apostolum in Paradisum terrestrem Adami, sed quidem in summum Cœlum, atque in Beatitudinis sedem; ibique ineffabilia sibi a Deo revelata: ita ut, si quis forte veterum minus honorifice de *Paradiso* scripserit, in Limbum Patrum, atque in inferioris terræ partes illam conjiciens, ab eo abscedere cogamur. Certe plerique Interpretum a primis Ecclesiæ sæculis ad nostra usque tempora, inter quos & Hammondus Britannus, *Paradisus* vocabulo indicatum censuerunt Cœlum ipsum, ubi in deliciis æternis Beatorum animæ Deum intuentur, atque ejus Gloria fruuntur. At de hoc uberius infra.

Ancipitis quoque significationis nomen est *Sinus Abrahæ*. De hoc etiam infra agetur. Interea de Lazaro paupere legitur Luc. XVI. 22. *Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in Sinum Abrahæ. Mortuus est autem dives, & sepultus in Inferno. Elevans autem oculos suos; quum esset in tormentis, vidit Abraham de longe; & Lazarum in sinu ejus. Quæ eo in loco Dominus tradit, aperte prodant, Divitem in tormentorum loco fuisse, Lazarum vero in alicujus Felicitatis regione, in quam Angelorum ministerio fuerat deportatus. Præterea sunt, qui arbitrantur, *Sinum Abrahæ* significare non quem-*